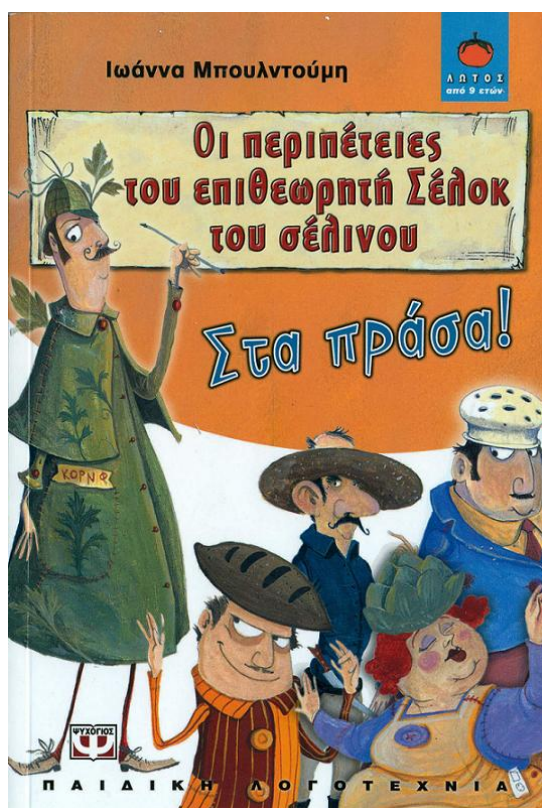

Ιωάννα Μπουλντούμη, Οι περιπέτειες του επιθεωρητή Σέλοκ του σέλινου (από 9 ετών)

- *Στα πράσα!* Εικονογράφηση: Χρήστος Δήμος, Ψυχογιός, Αθήνα 2011
- *Μυστήριο στο Υπουργείο Εθνικής Βιταμίνης*, Εικονογράφηση Χρήστος Δήμος, Ψυχογιός, Αθήνα 2012

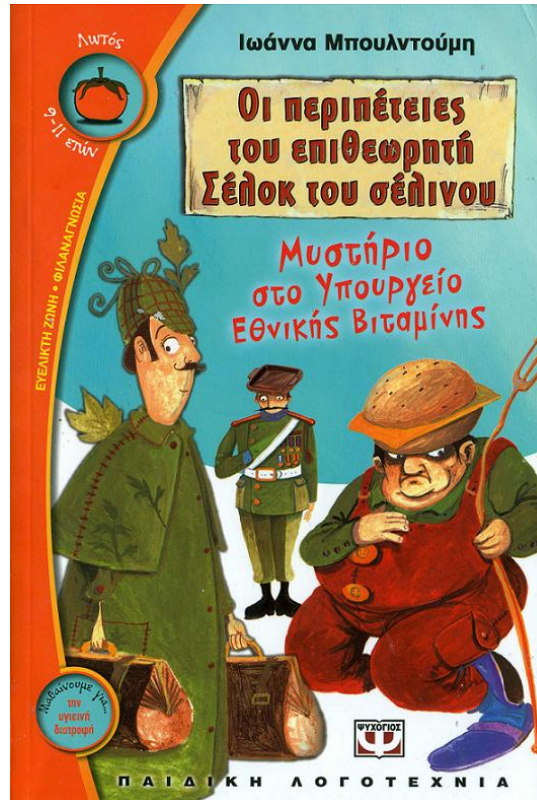
Ένας αλλιώτικος μικρόκοσμος ζει κι ανασαίνει κάτω απ' τη μύτη μας στο ψυγείο, στα ντουλάπια, στα ράφια και στον πάγκο της κουζίνας: ανομολόγητα πάθη, παράφορα εγκλήματα, σατανικοί δολοφόνοι και δυσεπίλυτα μυστήρια, που καλείται να λύσει ο Σέλοκ το Σέλινο, ένας δαιμόνιος ντετέκτιβ με κάτι από Σέρλοκ Χολμς στο όνομα και στην εμφάνιση. Μαγειρικά σκεύη, λαχανικά, τυριά, ψωμιά, κάθε λογής υλικό ή φαγητό που κατοικοεδρεύει στην κουζίνα μετατρέπονται αίφνης από άψυχα αντικείμενα σε θύματα,

θύτες, αστυνομικά όργανα, αυτόπτες μάρτυρες κ.ο.κ., άλλοτε προκαλώντας γέλιο κι άλλοτε εξάπτοντας την περιέργεια, άλλοτε επιτείνοντας κι άλλοτε οδηγώντας στη λύση το μυστήριο. Όσο για τη φύση των υποθέσεων; Δολοφονίες αθώων μπαγκετών, δολιοφθορές σε γαμήλια γλυκά, επιθέσεις κατά της υγιεινής διατροφής και έπεται – φαντάζομαι– συνέχεια.

Πάντως στα δυο –για την ώρα– βιβλία με τις περιπέτειες του επιθεωρητή Σέλοκ η Ιωάννα Μπουλντούμη δε δείχνει απλώς τη διάθεση να παρωδήσει ή να προσαρμόσει επί το παιδικότερο τη φόρμα της αστυνομικής ιστορίας. Επιχειρεί κάτι πολύ δυσκολότερο: να χτίσει με συνέπεια έναν ολόκληρο κόσμο, συμπαγή και ολοκληρωμένο. Το βασικό της εργαλείο σε αυτό το εγχείρημα είναι η γλώσσα, και κυρίως η εκτεταμένη χρήση λογοπαιγνίων. Να πω σε αυτό το σημείο ότι το λογοπαίγνιο, και ειδικά η κατάχρησή του, η μετατροπή του σε αυτοσκοπό, μπορεί να λειτουργήσει καταστροφικά για ένα κείμενο. Γι' αυτό και στη χρήση του απαιτείται όχι μόνο μεγάλη προσοχή αλλά και συνέπεια. Κάτι που φαίνεται να γνωρίζει πολύ καλά η συγγραφέας, αφού, με αναφορά τις περισσότερες φορές τη μαγειρική και τον κόσμο της κουζίνας, μέσα από τα λογοπαίγνιά της, τις «πειραγμένες» παροιμίες της ή τους ήρωες με ονομασία προέλευσης και ντοπιολαλιά, δε χαρίζει απλώς γέλιο, αλλά και διευρύνει νοήματα, προκαλεί απρόσμενους συνειρμούς,

χτίζει χαρακτήρες, συνθέτει και μαζί προεκτείνει τον ίδιο τον κόσμο της.

Το πρώτο βιβλίο της σειράς, με τον τίτλο *Στα πράσα!*, εξιστορεί δύο περιπέτειες του Σέλοκ, από τις οποίες η πρώτη και αισθητά μικρότερη λειτουργεί μάλλον ως ένα είδος εισαγωγής στον κόσμο του δαιμόνιου σέλινου. Η δεύτερη, πιο εκτεταμένη και χορταστική, μας βάζει για τα καλά στο κλίμα. Παρότι το σπάσιμο σε δύο, και μάλιστα διαφορετικού μεγέθους, ιστορίες, κατά τη γνώμη μου, αποδυναμώνει το ρυθμό, ο βασικός στόχος της συγγραφέα, η αβίαστη εισαγωγή του αναγνώστη σε έναν συμπαγή κόσμο δουλεμένο με εξαντλητική φροντίδα και έμφαση στη λεπτομέρεια, επιτυγχάνεται, την ίδια ώρα που οι αναπάντεχες λύσεις οι οποίες δίνονται στις δυο υποθέσεις κρατούν ζωντανό το ενδιαφέρον.

Πιο απελευθερωμένη στο δεύτερο βιβλίο, στο *Μυστήριο στο Υπουργείο Εθνικής Βιταμίνης*, η Μπουλντούμη κινείται με χαρακτηριστική άνεση και εξοικείωση ανάμεσα σε ζαρζαβατικά και μια τεράστια γκάμα κουζίνακών σκευών και μαγειρικών εδεσμάτων, χαρίζοντάς μας μια απολαυστική ιστορία που κατορθώνει να συνδυάσει νουάρ και υγιεινή διατροφή: Έτσι, καθώς ο ήρωάς της επιχειρεί να διεισδύσει undercover σε μια συμμορία εχθρών της μεσογειακής διατροφής, η ίδια διαχειρίζεται και αναπλάθει ευρηματικά κάθε γωνιά της κουζίνας –απ’ το ψυγείο ως το πλυντήριο πιάτων–, οδηγώντας παράλληλα τον αναγνώστη μέσα από την εύστοχη χρήση λογοπαιγνίων αντλημένων σε μεγάλο βαθμό από την ίδια τη φύση των υλικών της κουζίνας σε αναπάντεχους νοηματικούς συνειρμούς.

Η επιλογή της εικονογράφησης να δώσει ανθρώπινη μορφή στον Σέλοκ και στους λοιπούς χαρακτήρες των δύο βιβλίων, με ένα μόνο διακριτικό στοιχείο που παραπέμπει στην πραγματική φύση τους, με ξάφνιασε, αν και φαντάζομαι ότι υπαγορεύεται από δύο λόγους: τη διάθεση να χαράξει έναν εντελώς διακριτό δρόμο από εκείνον, π.χ., που επιλέχθηκε σε παλιότερα έργα, όπως η *Φρουτοπία*· και το γεγονός ότι μια προσπάθεια πιστής αποτύπωσης ενός κειμενικού κόσμου δυνάμει ανεξάντλητου σαν κι αυτόν του Σέλοκ θα λειτουργούσε αποδυναμωτικά και μάλλον θα αδικούσε το ίδιο το κείμενο.